

15 martie 2020 - Sf. Luiza de Marillac, călug.

Botezul și Promisiunile

Botezul este în prim plan în timpul Postului Mare. Si sunt destule motiv pentru aceasta.

Examinarea vieților noastre, pe care o facem în acest timp penitențial, are loc în lumina botezului nostru și a angajamentului sau promisiunilor ce îl însoțește. În plus, facem din acest timp al Postului Mare, o călătorie a noastră, alături de acele persoane din parohia și dieceza noastră, care se pregătesc pentru botez. Vigilia Pascală îi va aduce pe toți împreună în momentul în care ne vom reînnoi promisiunile, sau angajamentul făcut în momentul botezului nostru primindu-i pe cei de curând botezați în comunitatea noastră.

Textele liturgiei de astăzi scot în evidență botezul. E prefigurat de către Moise care furnizează apă pentru călători exilului. În evanghelie, Isus face referință la el însuși, ca Duhul dătător de viață, ca sursă a apei vii, în acea conversație a sa cu femeia Samaritană. Botezul este simbolul apei vii, dătătoare-de-viață. Crisostomul sfântului apostol Paul către Romani ne reamintește că această apă a Duhului ne-a fost revărsată din belșug.

Botezul însuși ne spune atât de multe despre membri bisericii, după cum ilustrează și textele lecturilor de astăzi. Apa pe care Moise a dat israeliților însetați pentru o perioadă de timp. Apa cea vie a lui Isus nu este nici ea temporară sau pentru provizii. Nu este o apă stătută ci este o fântână vie, ce izvorăște și ne duce la o viață veșnică. Face posibilă creșterea noastră în credință, prin persoana și misiunea lui Isus. Iar credința este cuvântul important. Aceasta nu e doar acceptarea unor anumite adevăruri, oricât de semnificative ar fi. Ci este angajamentul nostru față de o persoană, față de Cristos, Mesia, Mântuitorul, Fiul lui Dumnezeu. Este un angajament, o promisiune ce e destinată să ne coloreze întreaga viață. Noi uși ne sunt deschise. Botezul ne dă o imagine ce e destinată să crească și să se extindă. Care înseamnă și slujirea cuvântului.

Femeia samaritană, odată ce și-a confirmat credința s-a convertit fără ezitare. Ba chiar și-a lăsat și vasul cu apă în urmă, care poate fi un simbol al vechii ei credințe. Cuvântul lui Isus este destinat pentru lume. Femeia și-a primit credința în piață și a dus-o în piață. Misionari nu sunt un grup separat al Bisericii. Fiecare creștin este chemat să aducă perspectivele credinței în situațiile de zi cu zi, indiferent de cât de diverse sau de numeroase ar fi ele. Femeia a fost acceptată de Isus, în starea ei de păcat. Ea a fost înzestrată cu înțelegerea a cine era și cu cine vorbea. Singurul lucru pe care trebuia să îl facă era să transmită acel cuvânt celorlalți.

Apostolul Paul ne amintește că speranțele noastre sunt mari. Iar ele vor fi realizate. Însă acele speranțe sunt menite și altora. De fiecare dată când ducem atingerea lui Cristos unei persoane rănite sau vătămate, sau care se află în situații tragice, familiilor care se luptă să supraviețuiască, sau celor aflați în închisoare, noi devenim mesageri ai speranței. Samariteni au crezut mai întâi datorită femeii. Credința nu e ceva privat sau închis. Ci cheamă la convingere și curaj. Botezul nu este un lucru mic.

LECTURA I

Dați-ne apă să bem!

17,3-7

Citire din cartea Exodului

În zilele acelea, poporul, însetat de apă, murmura împotriva lui Moise și zicea: „De ce ne-ai făcut să urcăm din Egipt? Ca să ne faci să murim de sete, pe mine, pe fiii mei și turmele mele?”⁴ Moise a strigat către Domnul, zicând: „Ce să fac cu poporul acesta? Încă puțin și mă vor bate cu pietre”.⁵ Domnul i-a zis lui Moise: „Treci înaintea poporului și ia cu tine câțiva dintre bătrânii lui Israel; ia în mână și toiagul cu care ai lovit râul și mergi! ⁶ Iată, eu voi sta înaintea ta acolo, pe stâncă, în Horeb; tu vei lovi stâncă și va ieși din ea apă și poporul va bea”. Moise a făcut așa în văzul bătrânilor lui Israel. ⁷ El a dat locului numele de „Masa și Meriba” din cauza certei fiilor lui Israel și pentru că l-au pus la încercare pe Domnul, zicând: „Este oare Domnul în mijlocul nostru, sau nu este?”

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 94(95),1-2.6-7abc.7d-9 (R.: cf. 8)

**R.: O, de ați asculta astăzi glasul Domnului:
nu vă împietriți inimile voastre!**

¹ Veniți să cântăm cu veselie Domnului,
să strigăm cu bucurie către stâncă mântuirii noastre,
² să mergem înaintea lui cu cântece de laudă
și în cântări de psalmi să-l preamărim! **R.**

⁶ Veniți să-l adorăm și să ne plecăm în fața lui
și să îngenunchem înaintea Domnului, creatorul nostru,
^{7abc} căci el este Dumnezeuul nostru,
iar noi suntem poporul pe care el îl păstorește,
turma pe care mâna lui o călăuzește! **R.**

^{7d} O, de ați asculta astăzi glasul lui:

⁸ „Nu vă împietriți inimile ca la Meriba,
ca în ziua de la Massa, în pustiu;

⁹ acolo m-au ispitit părinții voștri,
m-au pus la încercare, deși au văzut lucrările mele!” **R.**

LECTURA A II-A

*Iubirea lui Dumnezeu a fost revărsată în inimile noastre prin Duhul Sfânt
care ne-a fost dat.*

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Romani

5,1-2.5-8

Fraților, justificați prin credință, avem pace de la Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, ² prin care am obținut, în credință, posibilitatea de a ajunge la acest har în care ne aflăm și ne laudăm în speranța gloriei lui Dumnezeu. ⁵ Iar speranța nu înșală, pentru că iubirea lui Dumnezeu a fost revărsată în inimile

noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat. ⁶ Într-adevăr, pe când eram încă neputincioși, Cristos a murit la timpul hotărât pentru cei nelegiuți. ⁷ De fapt, cu greu moare cineva pentru un om drept. Poate că pentru un om bun ar îndrăzni cineva să moară. ⁸ Dar Dumnezeu și-a arătat iubirea față de noi prin faptul că, pe când eram încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi. *Cuvântul Domnului*

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Cf. In 4,42.15

Doamne, tu ești cu adevărat Mântuitorul lumii;
dă-mi apa vie, ca să nu mai însetez!

EVANGHELIA

Va deveni în el izvor de apă, care țâșnește spre viața veșnică.

**Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după
sfântul Ioan**

4,5-15.19b-26.39-42

În acel timp, Isus a venit într-o cetate din Samaria numită Sihar, aproape de ținutul pe care Iacob l-a dat fiului său Iosif. ⁶ Acolo era fântâna lui Iacob. Atunci, obosit fiind de călătorie, Isus s-a așezat la fântână. Era pe la ceasul al șaselea. ⁷ A venit o femeie din Samaria ca să scoată apă. Isus i-a spus: „Dă-mi să beau!” ⁸ Discipolii lui pleaseră în cetate ca să cumpere de mâncare. ⁹ Așadar, femeia samariteană i-a zis: „Cum, tu, care ești iudeu, ceri să bei de la mine, care sunt o femeie samariteană?” De fapt, iudeii nu aveau legături cu samaritenii. ¹⁰ Isus a răspuns și i-a zis: „Dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu și cine este acela care îți spune «Dă-mi să beau!», tu ai fi cerut de la el și el ți-ar fi dat apă vie”. ¹¹ Femeia i-a spus: „Doamne, nici nu ai cu ce scoate apă, iar fântâna este adâncă; de unde deci ai apa vie?” ¹² Nu cumva ești tu mai mare decât părintele nostru Iacob, care ne-a dat fântâna și au băut din ea el, fiii lui și turmele lui?” ¹³ Isus a răspuns și i-a zis: „Oricui bea din apa aceasta îi va fi sete din nou, ¹⁴ dar cine va bea din apa pe care i-o voi da eu nu va înseta niciodată și apa pe care i-o voi da eu va deveni în el izvor de apă care țâșnește spre viața veșnică”. ¹⁵ I-a zis femeia: „Doamne, dă-mi această apă ca să nu-mi mai fie sete și să nu mai vin aici să scot!” ^{19b} Doamne, văd că tu ești profet. ²⁰ Părinții noștri l-au adorat pe Dumnezeu pe muntele acesta, iar voi spuneți că la Ierusalim este locul unde trebuie să-l adore”. ²¹ Isus i-a spus: „Femeie, crede-mă că a venit ceasul când nu îl veți adora pe Tatăl nici pe muntele acesta, nici la Ierusalim! ²² Voi adorați ceea ce nu cunoașteți. Noi adorăm ceea ce cunoaștem, pentru că mântuirea vine de la iudei. ²³ Însă vine ceasul - și acum este - când adevărații adoratori îl vor adora pe Tatăl în duh și adevăr, căci și Tatăl astfel de adoratori își caută. ²⁴ Dumnezeu este duh și cei care îl adoră, în duh și adevăr trebuie să-l adore”. ²⁵ Femeia i-a zis: „Știu că vine Mesia, care este numit Cristos. Când va veni, el ne va învăța toate”. ²⁶ Isus i-a zis: „Eu sunt, cel care îți vorbesc!” ³⁹ Mulți dintre samaritenii cetății aceleia au crezut în el pentru cuvântul femeii care a mărturisit: „Mi-a spus tot ce am făcut”. ⁴⁰ Așadar, când au venit la el, samaritenii i-au cerut să rămână la ei, iar el a rămas acolo două zile. ⁴¹ Și cu mult mai mulți au crezut pentru cuvântul lui. ⁴² Îi spuneau femeii: „Nu mai credem pentru cuvântul tău, căci noi înșine am auzit și știm că acesta este cu adevărat Mântuitorul lumii”.

Cuvântul Domnului

RUGĂCIUNEA CREDINCIOȘILOR

Deseori, trăim timpuri în care setea spirituală ne obosește. Avem nevoie de apa vie, care vine de la Tine, Doamne. Acum, cu sinceritate și umilință te rugăm împreună, spunând:

R. Dăruiește-ne, Tată, apa vie!

- Pentru ca noi să fim inspirați în a ajuta la răspândirea cuvântului Împărăției lui Dumnezeu în tot ceea ce facem, pentru ca inimile noastre să fie însetate de Cristos, fântâna apei vii. **R.**
- În botez, noi suntem înzestrăți cu viață nouă prin locuirea Duhului Sfânt. Ca noi să continuăm să creștem în asemănarea cu Cristos care face doar ceea ce e bun, drept și adevărat. **R.**
- Pentru tineri noștri, ca Dumnezeu să le arate calea aleasă pentru fiecare dintre ei. Ca ei să umble pe cale și să găsească împlinire în urmarea chemării lui Dumnezeu în viețile lor. **R.**
- În evanghelie auzim cum Isus a vindecat toate formele de boală. Ajută-ne pe fiecare, ca prin iubirea și grija noastră față de cei bolnavi să reflectăm mai mult asupra prezenței și grijii pline de speranță a lui Dumnezeu pentru ei. **R.**
- Ne rugăm ca toți cei care îl slujesc pe Dumnezeu în funcții publice pentru binele comun, ca ei să aibă mereu în evidență demnitatea umană a celor care sunt făcuți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. **R.**
- Pentru cei dragi ai noștri care au plecat înaintea noastră pe drumul credinței, ca bunul Dumnezeu, în milostivirea sa, să îi primească în viața veșnică. **R.**

Lângă fântână, Fiul tău a oferit apă vie care potolește setea noastră. Participând la această sfântă Euharistie, să experimentăm mântuirea ta. Tu, care viețuiești și domnești în vecii vecilor. Amin.

